

έπιπεδο μέσα στό στενό, γωνιώδη χώρο. 'Εδω ήταν πεσμένη. Τίποτα δέν ήξερε, τίποτα δὲν θυμιάστηκε, ούτε γιά τήν 'Ανίτα, ούτε γιά τήν περίπτωση τοῦ μηχανικοῦ αὐτοκινήτου Φ. στό Σ., τοῦ όποιου ή ἔκθεση (φωτογραφιῶν συμπεριλαμβανομένων) βρίσκεται καταχωρημένη στό γραφεῖο τοῦ διευθυντῆ τμήματος Σένγκαρ. 'Ο μηχανικός Φ., πού μόλις είχε ειδικευθεῖ, ἐπιδιόρθωνε σ' ἕνα ύπόγειο γκαράζ, 16 τετραγωνικά καὶ ἔβαλε μπρός τή μηχανή γιά δοκιμή. Πιθανόν ἔσκυψε γιά νά πιάσει μιά τανάλια πού ἔπεσε. Στό ἔδαφος ὑπῆρχε μιά πυκνότητα 2,8 κι ἀπό κείνη τήν περίπτωση θανάτου ή λειτουργία τοῦ γκαράζ είχε ἀπαγορευτεῖ. 'Ενοχή τρίτων, ἔγραφε ή ἔκθεση, δέν ήταν δυνατό νά ἔξακριβωθεῖ.

'Ένας τρίτος δέν είχε ἐνδιαφέρον νά στείλει κάποιον σέ μιά ἀναμμένη μηχανή, κάτω ἀπό τήν δοία βρισκόταν ἐπιδέξια τοποθετημένο ἕνα πακετάκι τυλιγμένο μέ μεταξωτό χαρτί, γιά νά ξυπνήσει τήν περιέργειά του καί νά σκύψει στό θανατηφόρο ἀέριο. Τό πακετάκι περιείχε ἔξαλλου ἔνα γυναικείο πουλόβερ μέγεθος 48, πού δέ θά ταιριάζε στήν "Έλζε καί πού μετά μιά μέρα κρεμασμένο στό σκοινί στόν κῆπο δέ μύριζε πιά ἀέριο ἔξατμισης. 'Η 'Ανίτα δέν παρατήρησε τίποτα, δταν τό φόρεσε, ἀπολύτως τίποτα.

Τό χοντρό κόσκινο τῆς στατιστικῆς κρατάει μόνο ἀριθμούς. "Ολα τά ἄλλα είναι ἔξω ἀπό τήν πραγματικότητα, σάν νά μήν ἔγιναν ποτέ.

Γκίντερ Κούνερτ

'Ο Günter Kunert γεννήθηκε τό 1929 στό Βερολίνο. Μετά τό 1945 σπουδές στό πανεπιστήμιο γιά ἐφαρμοσμένη τέχνη στό Βερολίνο—Βάσενζε. 'Από τό 1947 δημοσιεύσεις σατιρικῶν ποιημάτων καί μικρῶν διηγημάτων. Ζει σάν ἐλεύθερος συγγραφέας στό 'Ανατολικό Βερολίνο. Τό 1962 παίρνει τό βραβείο Χάντριχ Μάν. Ποιητικές συλλογές: 1955 «Κάτω ἀπ' αὐτό τόν οὐρανό», 1961 «Ἐργα ἡμέρας», 1961 «Τό πολύ ἔντιμο βιβλίο τραγουδῶν», 1963 «'Ανάμνηση ἀπό ἔναν πλανήτη», 1965 «'Ο ἀπρόσκλητος ἐπισκέπτης», 1966 «'Αναγελλά καιροῦ», 1970 «Σημειώσεις μέ κιμωλία», 1970 «Προειδοποίηση μπροστά ἀπό καθρέφτες». Διηγήματα: 1964 «'Ονειρα ἡμέρας», 1968 «'Η κηδεία θά γίνει σέ στενό οἰκογενειακό κύκλο», 1968 «Ψάξιμο ντυλαπιῶν», 1973 «Ξένος ἀπό τήν 'Αγγλία». Μυθιστόρημα: 1967 «Στό δνομα τῶν καπέλων».

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

πεζὸ - ποίηση - κριτικὴ

